RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/A/1617/0272 in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0371/A

Verzoekende partijen 1. de heer **Jerry THOMAS**

2. Mevrouw Karin MATHYS

beiden wonende te 3020 Veltem-Beisem, Kroonstraat 97

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 17 februari 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 december 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent van 31 augustus 2015 ontvankelijk verklaard en de gevraagde wijziging van de verkavelingsvergunning gedeeltelijk verleend.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partijen een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning verleend onder voorwaarden voor het wijzigen van een vergunde verkaveling op een perceel gelegen te Herent, Kroonstraat 97, met als kadastrale omschrijving 5de afdeling, sectie E, nr. 342G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 26 juli 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een middel zoals bedoeld in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit en dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

De verzoekende partijen stellen in hun verantwoordingsnota het volgende:

" . . .

Wij willen er u met klem op wijzen dat men hier wel degelijk kan spreken over een onbehoorlijk bestuur. En wel om de volgende redenen:

- 1. Wanneer wij inlichtingen zijn gaan vragen betreffende tuinhuizen, bomen, hagen en afsluitingen kregen wij foutieve informatie mee. Deze regels zijn niet van toepassing voor ons. De betrokken ambtenaar heeft geen grondig onderzoek gedaan.
- Bij ons bezoek aan het Vredegerecht te Leuven op vrijdag 12 augustus jl. m.b.t. het aanslepende burenconflict hebben wij ons verhaal bij de Vrederechter voorgelegd. Deze gaf ons de opmerking dat wij de wet dienen te kennen en te weten dat wij in een verkavelingszone liggen. Hij voegde er wel echter onmiddellijk aan toe dat indien wij inlichtingen gaan vragen, men op de dienst Ruimtelijke Ordening van de Gemeente ons de correcte informatie dient te geven of nog beter; ons samen met de nodige uitleg een kopie te bezorgen van de verkavelingsvoorschriften. Dat men ons deze documenten pas verstuurt na een klacht van de buren als de werken al enig tijd voltooid zijn, is compleet zinloos. Dit is voor ons al meteen een teken van onbehoorlijk bestuur.
- 2. Wat wij als burgers nog veel erger vinden is het feit dat de Burgemeester, ondanks dat de betrokken ambtenaar zijn fout in haar bijzijn toegaf, ons geen minnelijke schikking voorstelde! Er werd geen schadevergoeding of gelijk welke andere compensatie voorgesteld. Ze legde de fout compleet bij ons.

Wij vinden het echter een plicht dat men op gelijk welke dienst van de Gemeente de burgers naar behoren informeert als deze vragen hebben. Wij vinden het als burgers ons recht om dan correcte informatie te verkrijgen! Een grote fout niet erkennen wordt zeker door ons alsook de mensen die onze petitie hebben ondertekend m.b.t. het behouden van de afsluiting, aanzien als een teken van onbehoorlijk bestuur.

- 3. Op geen enkele briefwisseling van de dienst Ruimtelijke Ordening van de Provincie kunnen wij vaststellen dat de Burgemeester en/of de betrokken ambtenaar ter verantwoording is geroepen om te getuigen in deze zaak m.b.t. het onderzoek dat de Provincie heeft verricht. Wij achtten dat destijds noodzakelijk. Indien men deze noodzakelijke actie niet heeft ondernomen (wij hebben de hele kwestie m.b.t. de nalatigheid van de gemeentelijke dienst uitvoerig beschreven dus men was goed op de hoogte), heeft men naar onze mening het onderzoek niet volledig gedaan.
- Indien men dit wel gedaan heeft, begrijpen wij des te minder de beslissing van de Provincie om tot een afbraak van onze afsluiting over te gaan. Van behoorlijk bestuur zouden we kunnen spreken als de Provincie de Gemeente had aangemaand (vermits men bij de Gemeentelijke dienst in de fout is gegaan) om onze zaak in der minne te beslechten. Alleszins een compensatie of een andere regeling aan te bieden waar we allen een uitkomst in zien.
- 4. Vermits wij vaststellen dat in de gemeente Herent talloze van deze gesloten afsluitingen staan, vinden wij het onrechtvaardig dat dit ons niet gegund is. Het is ontoelaatbaar dat zulke projecten afhangen van het feit dat de ene buur de andere niet kan luchten. Voor de ene kijkt de overheid door de vingers en voor de andere niet. Men laat bij de gemeente toe dat burgers onderling elkaar het leven zuur maken (het in het leven roepen van de dienst Burenbemiddeling is dan compleet overbodig en/of zinloos). Een gesloten afsluiting in hout neemt tenslotte niet meer of minder licht weg van de buren dan een wintergroene haag. Van behoorlijk bestuur kan geen sprake zijn als men niet de moeite heeft gedaan om te onderzoeken wat de situatie is op dit moment in de gemeente Herent. Concreet houdt dit in dat men had kunnen vaststellen dat het gebruik van houten afsluitingen serieus in aantal is toegenomen de laatste jaren (en nog steeds stijgt). Indien men dit wel zou gedaan hebben, zouden zowel Gemeente als Provincie volgens mij een heel ander besluit genomen hebben.
- 5. Hierop verder bouwend wil ik u met klem erop wijzen dat men zowel op de gemeentelijke website als op die van de Provincie de regelgeving kan terugvinden m.b.t.

het gebruik van zulke afsluitingen. Nergens staat dat dit niet mag! Dit staat sterk in contrast met de woorden van de Gouverneur van Vlaams Brabant, Dhr. Dewitte tijdens onze hoorzitting waarbij deze zei dat men dit al jaren tracht tegen te gaan. Dan is het heel simpel volgens ons: de wet aanpassen en enkel open draad met levendige haag toestaan voor iedereen! En de huidige regelementen van de website halen!

Zolang dit niet is gebeurd, zijn dit tegenstrijdige zaken en is de wet discriminerend voor een groot aantal burgers! Ook voor ons.

6. Tevens wil ik u erop wijzen dat onze verkavelingsvoorschriften dateren van 1969! Men kan de wet niet au serieus nemen als men de huidige maatschappij grondig bestudeert. Van veel van de huidige gebruikte materialen of constructies waren immers op dat moment niet beschikbaar of niet gebruikelijk. Zij konden dan ook niet opgenomen worden in de voorschriften van die tijd. Een grondige vernieuwing of herziening van zulke oude verkavelingsvoorschriften dringt zich op.

Men dient deze aan te passen aan de huidige voorschriften en dit voor iedereen met zulke gedateerde reglementen. Dit is niet enkel voor ons van toepassing. Het zou zorgen voor meer gelijkheid voor alle burgers. De mengelmoes van zulke oude en nieuwe verkavelingsvoorschriften is discriminerend vooral omdat dit blijft voortduren met deze manier van werken!

Ik hoop dat ik in mijn betoog u de nodige verduidelijking heb verschaft. Ons doel hiermee is niet enkel voor eigen gewin, al staat dat wel voorop natuurlijk. Wij willen hiermee wat meer bereiken om ook andere burgers te steunen in hun strijd tegen onrechtvaardige of discriminerende wetten.

Sinds wij met ons verhaal naar buiten treden, horen wij verschillende verhalen waarvan je van je stoel valt. Een vrij recent verhaal in de media waar een gezin de handtekeningen van een hele wijk dient te verzamelen alvorens te mogen starten met een kleine bijbouw... Toch te gek voor woorden, niet? Soms lijkt de leuze "gelijke wetten voor iedereen" een slechte Belgenmop. Ik besef dat dit voer is voor de politieke wereld en dat de oplossing niet voor morgen is. Toch blijf ik hoopvol gezind.

..."

De verzoekende partijen menen dat zij foutieve informatie hebben verkregen van de gemeente en dit onvoldoende werd onderzocht. Tevens zouden in de betrokken gemeente verschillende soortgelijke afsluitingen staan. Tenslotte menen zij dat de verkavelingsvoorschriften van 1969 dienen herziend te worden.

2.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings-, of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift de ingeroepen middelen bevat. Een middel is een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en de wijze waarop deze rechtsregels naar het oordeel van de verzoeker worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

Uit deze bepalingen volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen, die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het de verzoeker toekomt om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze onregelmatigheid van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

Het inhoudelijk bekritiseren van een vergunningsbeslissing zonder een onregelmatigheid aan te voeren in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO, kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Om ontvankelijk te zijn moet in een middel niet enkel een onregelmatigheid worden aangeduid maar moet tevens uiteengezet worden op welke wijze de vergunningsbeslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur schendt.

Het louter formuleren van kritiek op een aantal omstandigheden, doch niet op de bestreden beslissing, kunnen niet beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

De aangehaalde grieven bevatten geen geschonden geachte regelgeving of de wijze waarop deze naar het oordeel van de verzoekende partij zou geschonden zijn.

De verzoekende partij stuurt met haar grieven aan op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het afleveren van de door haar gevraagde vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning waartoe de Raad evenwel niet bevoegd is.

De vordering tot vernietiging heeft betrekking op een deel van de aanvraag die volgens de bestreden beslissing niet in overeenstemming is met een aantal bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Herbestemmingen 2de fase – deelrup nr. 8 Kroonstraat', waartegen de verzoekende partijen geen enkel grief, laat staan middel, formuleren.

Gelet op artikel 59, §4 Procedurebesluit, kan de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad worden genomen.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
- 2. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.
- 3. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, worden ten laste van de verzoekende partijen gelegd.

De hoofdgriffier, De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER Filip VAN ACKER